

அவனுக்குத் திரிந்தவரை
பசேக்கொண்டே இருந்தான்.

முதலில் அவனது பசேசானது
பிறப்பை முன்னிருத்தியிருந்தது.

மனிதப் பிறப்பின்
இரகசியங்களை மிகவும்
சிலாகித்து பசேனான்.

ஒரு கட்டத்தில்
மனிதர்கள்
மண்புழுவிற்குக் கட்ட
ஒப்பாக அறுகதயைற்றவர்கள் என்கிற
அவனது விமரிசனத்தகைக் கண்டு
அதிர்ச்சியடைந்தனே.

அவனது பசேசை
அல்லது
விமரிசனத்தை
மறுதலித்து
நான் பசேத்துவங்கும் முன்,
அவன் தனது காதுகளிரண்டை
மட்டிக்கொண்டான்.

எனக்குக் கோபம்
உச்சத்தில் ஏறியது.

மௌனத்தகைக் கலதைத்து
மீண்டும் பசேசைத்துவங்கலாமா?
அல்லது
மௌனத்துடனே இருந்துவிடலாமா?
என்று நிதானமிழந்து
அவனுக்கு ஏட்டிக்குப் போட்டியாக,
நான்
மனிதர்களில் மீது வதைத்திருந்த
அபிப்பிராயத்தை
அகரவரிசைப்படி
ஒன்றுவிடாமல்
அவன் முன்வதைத்தனே.

இம்முறையும்
காதுகளோடு கண்களையும்
அவன் மட்டிக்கொண்டது
என்னையே
உதாசினப்படுத்துதியதுபோல்

இருந்தது.

அவனே

என் மனெனத்தகை கலதைத்து
இறப்புக் குறித்து பசுகிறனே
கடேக,
நீ தயாராக இருக்கிறாயா?
என்று வினவினான்.

எனது நாவின் பதிலை
எதிர்ப்பார்க்காமல்
அவனது நாவை
அவனுக்கு இசைத்தபோது,
நானும்
எமது புலன்களும்
களவாடப்பட்டிருந்தோம்.

kurinjimaindhane19@gmail.com